

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
Mgr. Jana Zwyrtek Hamplová - advokátka
www.hamplova.cz

Adresa: Olomoucká 36, 78985 Mohelnice
Telefon: 583453026, 724882780 - sekretariát
E-mail: sekretariat@hamplova.cz
Fax: 583453028

IČ: 43989667
DIČ: CZ 6555182480
ČAK: 3049

Městský úřad
Bc. Jaroslav Kohout
tajemník úřadu
nám. Dr. E. Beneše 85
431 51 Klášterec nad Ohří

Mohelnice dne 2. května 2015

Věc:

Právní stanovisko

– upozornění na nezákonnost MV ČR ve věci finančního daru starostce města
Č.j. MV ČR MV – 32214-5/ODK-2015

) Vážený pane tajemníku,

poskytuji tímto **právní stanovisko a doporučení dalšího postupu** ve výše uvedené věci, která je bezpochybně právně velmi zajímavá a svým způsobem precedentní. Právní stanovisko má 3 části:

- I. Poskytnuté listiny
- II. Právní stanovisko
- III. Doporučení

Věřím, že stanovisko přispěje k Vašemu odpovědnému a pro samosprávu důležitému rozhodnutí.

I. Poskytnuté listiny

- a) Stanovisko MV ČR ze dne 26. Dubna 2015 – upozornění na nezákonnost – schválení daru starostce města
- b) Vyjádření k podnětu ze strany města ze dne 26.3.2015, Bc. Jaroslav Kohout
- c) Svolání zasedání ZM na den 15.12.2005
- d) Prezenční listina členů zastupitelstva města (bez uvedení data, předpoklad 15.12.2005)
- e) Zápis ze zasedání ZM dne 15.12.2005 – 2 strany
- f) Výpis ze zápisu 6. Zasedání ZM konaného 15.12.2005
- g) Pozvánka na 14. Zasedání rady města 26.6.2007 + prezenční listina
- h) Zápis ze 14. schůze rady města dne 26.6.2007 – str.1, 3, 33
- i) Výpis zápisu ze 14. Rady města 26.6.2007
- j) Pozvánka na 4. Zasedání rady města dne 18.12.2014 + prezenční listina
- k) Výpis zápisu rady města ze dne 18.12.2014
- l) Čestné prohlášení tajemníka k otázce výroku člena rady Josefa Suchého
- m) Graf provozního rozpočtu
- n) Pozvánka na zasedání zastupitelstva města na den 26.2.2015 + prezenční listina
- o) Podklad k bodu programu zasedání ZM k daru starostce města
- p) Zápis ze zasedání zastupitelstva města ze dne 26.2.2015
- q) Výpis ze zápisu ze 3. zasedání ZM dne 26.2.2015

II. Právní stanovisko

Pokud jde o přípis MV ČR, soustředím se v právním stanovisku na ty části, kde je městu vytýkán nesprávný, resp. nezákonný postup, nebo kde je projevena úvaha, které MV ČR k jeho závěrům vedla. Jedná se o tyto formulace (citace), které segmentově (prozatím bez právních závěrů) komentuji:

Str. 2, čtvrtý odstavec shora:

Kategorii „mimořádných odměn“ nebo „darů udělených za výkon funkce“ zákon o obcích ani výše uvedené nařízení vlády (Pozn. rozumí se nařízení vlády č. 37/2003 Sb. o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev, ve znění pozdějších předpisů) nezná, a tudíž takovou odměnu za výkon funkce členům zastupitelstva obce nelze přiznat. Rozhodnutí kteréhokoli orgánu obce, kterým by byla taková odměna přiznána, je v rozporu se zákonem.

Dílejší komentář: Žádný právní předpis nemůže znát kategorii daru za výkon funkce ani čehokoli jiného. Dar je zcela svébytný právní vztah, na který není žádný právní nárok, který se ani neodůvodňuje, protože žádný důvod mít z hlediska občanskoprávního nemusí. Občanský zákoník dar specifikuje takto: „Darovací smlouvou dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci nebo se zavazuje obdarovanému věc bezplatně převést do vlastnictví a obdarovaný dar nebo nabídku přijímá.“ Pokud došlo ze strany města k odůvodnění daru, bylo to nad rámec této právní úpravy, ovšem v souladu s principy hospodaření s veřejnými prostředky. Daný právní vztah tedy v sobě kloubil soukromé a veřejné právo jako lex specialis.

Díleční komentář: Bez ohledu na kvalitu, množství a výsledky práce starosty jde jen o to, zda bude nebo nebude nadále zvolen, a další zvolení je de facto jedinou možnou odměnou za jeho práci, ať je v jakémkoli rozsahu a s jakýmikoliv výsledky.

...
Pokud je však záměrně segmentována shora uvedená péče o rozvoj obce a řádný chod úřadu, vyzdvihují se jednotlivé činnosti ve snaze o jejich zdánlivé oddělení od „výkonu funkce“ za účelem dalšího finančního ohodnocení toho, kdo je za příslušnou záležitost zodpovědný, pak se dle našeho názoru nejedná o postup v souladu s veřejným zájmem a v souladu s ustanovením § 2 zákona o obcích: Obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.

Nadto poznamenáváme, že dle našeho názoru je mj. vyloučeno, aby byl starosta obce/města obdarován za výkon činnosti, jež plynou z pracovněprávního vztahu jinému zaměstnanci obecního/městského úřadu. Zastupování dlouhodobě nemocných zaměstnanců je možné upravit vnitřním předpisem.

Díleční komentář: Nelze vykládat snahu poctivě odůvodnit udělení daru za účelovou segmentaci, navíc je zcela mylné konstatování, že se jedná o snahu o další ohodnocení toho, kdo je za uvedenou záležitost odpovědný – odpovědný byl příslušný orgán města, nikoli starosta, který má ze zákona minoritní pravomoci a povinnosti, a pochybuji, že to byl orgán města, který dával pokyny a rady, jak dosáhnout daných výsledků, pak by se skutečně jednalo „pouze“ o zastupování navenek, nikoli o výstupy práce jako takové. Zde ovšem starostka konala sama, orgány města jí v tom nebyly nápomocny.

...
Na rámec výše uvedeného podotýkáme, že starostka města Klášterec nad Ohří byla pro výkon funkce dlouhodobě uvolněna. To z hlediska smyslu a podstaty věci znamená vyměnit profesní kariéru za činnost ve prospěch územní samosprávy a být zcela oproštěn od povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu... tomu také odpovídá výše ze zákona nárokové měsíční odměny.

Díleční komentář: V souvislosti s následujícím konstatováním neomezené pracovní doby, rovněž nad rámec právního stanoviska, uvádím, že pak je nutné roční odměnu starosty dle vyhlášky vydělit číslovkou 8.760, což je počet hodin za rok, ve kterých je starosta města povinen pracovat, abychom dostali jeho hodinovou mzdu. Při měsíční hrubé odměně např. 40.000,- Kč je pak hodinová odměna starosty města 54,80 Kč hrubého za hodinu. Pomocný dělník kopáčských prací má 200,- Kč za hodinu.

Str. 6, druhý, třetí a čtvrtý odstavec shora

Pokud město poukazuje na skutečnost, že dary byly mimo jiné uděleny jako odměna za práci přesčas, lze takovou představu o ohraničení pracovní doby veřejných funkcionářů typu starosty a místostarosty hodnotit jako mylnou. V tomto případě se totiž jedná o výkon veřejné funkce, která ze své povahy nemá a nemůže mít nějakým způsobem ohraničenou pracovní dobu.

Str. 3, druhý a první odstavec zdola:

Ministerstvo vnitra však zastává názor, že je nutno vnímat výkon funkce členů zastupitelstva v co nejširším měřítku, a to z toho důvodu, aby nebyla kategorie „peněžitých darů“ zneužívána k obcházení zákona a nedocházelo tak k nepřehlednému, nekontrolovatelnému a nezákonnému rozdělování veřejných prostředků.

Pro posouzení zákonnosti usnesení zastupitelstva města bylo na základě výše uvedených důvodů nutno zkoumat, zda peněžitý dar poskytnutý starostce města Klášterec nad Ohří nelze považovat za poskytnutí „mimořádné odměny“.

Dílčí komentář: Obecně lze jistě s MV ČR souhlasit, a poskytování darů by nemělo sloužit k obcházení zákona. Proto je důležité každý případ posuzovat samostatně, s ohledem na specifika daného případu, a mj. i s ohledem na institut dobrých mravů.

Str. 4, druhý, třetí, čtvrtý odstavec shora:

Dále je nutno uvést, že byť se předmětný bod programu formálně jeví jak poskytnutí peněžitého daru, samotný zápis opakovaně poukazuje na odměnu, nikoliv jako dar.

...

Mezi činnostmi související s výkonem funkce starosty nebo místostarosty bude patřit nepochybně i sledování cíle, aby obec svůj majetek využívala účelně a hospodárně, rozpočtové záležitosti obce včetně dotací do rozpočtu obce a dotací na připravované investiční záměry obce, řešení právních záležitostí obce a podobně.

...

Není možné hodnotit jako mimořádné, nad rámec výkonu funkce, aktivity starosty nebo místostarosty vedoucí například k získání dotací a darů, revitalizaci obecního majetku, snížení úrokové sazby, k realizaci investičních akcí, hledání nových investorů, uzavírání pro město výhodných smluv apod., neboť tyto aktivity vyplývají již ze samotné podstaty výkonu veřejné funkce.

Dílčí komentář: Uvedený výklad by znamenal, že v podstatě veškeré úkoly, které zákon o obcích stanovuje, a dokonce i tak specializovaná činnost, jako je řešení právních záležitostí, spadají zcela samozřejmě do úkolů starosty – nikoli orgánů obce jako celku, a je tedy v podstatě jedno, v jakém rozsahu se který zvolený zastupitel včetně starosty a místostarosty v které věci angažuje. Jinými slovy řečeno, vše, co starosta dělá, je jeho povinnost, i když tuto povinnost mu zákon o obcích neukládá, ale daná pravomoc spadá některému z orgánů města.

Str. 5, první a třetí odstavec shora

Na tomto místě není ani možné zdůvodnit poskytnutí peněžitého daru intenzitou či objemem získaných dotací pro město. Pokud je starosta města v rámci uvedených činností „schopný“, může být odrazem jeho práce právě např. opětovné zvolení do zastupitelstva města. V žádném případě však nelze za uvedené činnosti poskytovat peněžité dary z rozpočtu města.

Shrnujeme, že přestože se orgány města v textu příslušných usnesení vyvarují použití slova „odměna“, a naopak upozorňují na užití přívlastky a formulace (např. „mimořádné práce a „nad rámec povinností“) s názorem města ve věci legitimnosti poskytnutých peněžitých darů se na základě výše uvedeného neztotožňujeme a nesouhlasíme ani s tím, že vyjmenované činnosti nemají s funkcí starosty a výkonem funkce žádnou souvislost.

Dílčí komentář: Ani MV ČR nemůže vkládat orgánům města „do úst“ terminologii, kterou nepoužili, ani dovozovat, že ji použít účelově chtěli, resp. že použili záměrně terminologii zavádějící. Naopak z usnesení vyplývá, že **orgány města chtěly dát jasně najevo, že dar nechápou jako odměnu, ale jako ocenění mimořádného výkonu starostky, která rozhodně nebyla standardním a očekávaným výkonem funkce, ale naopak že přesáhla její povinnosti – a to i za přihlídnutí k obecným úkolům města jako takového, které nikdo nezpochybňuje.**

...
Z těchto důvodů Ministerstvo vnitra hodnotí dary, jejich udělení bylo odsouhlaseno v rámci napadlaných usnesení, jako rozporné se zákonem, když jejich udělením došlo k obcházení ustanovení § 71 - § 75 zákona o obcích, a tedy přidělení odměn starostce za výkon její funkce v rozporu se zákonem, resp. nad rámec zákona.

Nápravu rozporu předmětného usnesení č. 68/03/2015 se zákonem navrhuje MV sjednat jeho zrušením.

Dílčí komentář: S tím, že by udělováním darů veřejným funkcionářům mohl být obcházen zákon, lze samozřejmě plně souhlasit, a takovou praxi je nutné obecně odmítnout. Zejména by tomu tak mohlo být v případě, že by to udělení daru z veřejného rozpočtu nebylo nijak odůvodněno, nebo bylo odůvodněno nepatřičně. **Proto je nutné každý případ posuzovat zcela individuálně, zkoumat vůli města, tak, jak ji v mezích výkonu samosprávy projevilo, a zejména proč ji tak projevilo, a nikoli paušálně odmítat jakékoli další finanční plnění vůči voleným funkcionářům s odkazem na formální texty zákona a obecné fráze o podstatě výkonu volené funkce.** Paradoxně - kdyby město Klášterec nad Ohří dar udělilo a nijak nezdůvodňovalo, neexistovaly by texty, které dne MV ČR zpochybňuje z důvodu použitých pojmů a důvodů, které ZM uvedlo. Dané usnesení by tak bylo nepřezkoumatelné, což ale u daru, který se obecně podle občanského zákoníku neodůvodňuje, není závadné, a nemělo by na čem postavit své odmítavé závěry, maximálně na nehospodárnosti města, ale i to by bylo bez odůvodnění sporné. Město tak poctivým odůvodněním de facto vytvořilo prostor pro MV ČR a jeho kritiku.

Jak vyplývá z dílčích komentářů k jednotlivým citacím ze sdělení MV ČR, **s jeho názorem se v daném konkrétním případě bez dalšího neztotožňuji**; ovšem s tou výhradou, že jde vždy o věc právní úvahy a právního výkladu, ke kterému může jeden názor zaujmout MV ČR, druhý například soud. To proto, že právní úprava vztahující se k dané věci je nedostačující pro výklad, který by byl jednoznačný. Ale přesto lze najít logická východiska pro postoj názor MV ČR odmítnout.

K tomu blíže uvádím svá východiska:

1. Pokud jde o odměňování veřejných funkcionářů, v daném případě starostky, toto odměňování je právně upraveno v zákoně o obcích, výši pak stanoví prováděcí předpis. Obecně ve veřejné správě platí, že to, co zákon neumožňuje (nepovoluje), je zakázáno. Platí to tak i v tomto případě, a nelze proto starostovi vyplácet jiné odměny, než jsou stanoveny zákonem a prováděcím právním předpisem.

O tomto hovoří mj. citovaný judikát NS ČR ze dne 16. května 2012, když uvádí, že *jakákoli odměna může být členu zastupitelstva přiznána pouze v případě, že s tím počítá zákon o obcích. Pokud určitý druh odměny zákon nezná, je nepřipustné, aby takovou odměnu zastupitelstvo obce přiznalo, neboť k tomu nemá pravomoc. V opačném případě by docházelo k nekontrolovanému rozdělování veřejných prostředků, jež není možné akceptovat.*

Dílčí komentář: ZM neschválilo žádnou další odměnu, ale dar, jehož poskytnutí jasně odůvodnilo.

2. Pokud hovoříme o právní úpravě, pokud jde odměňování, a o tom, že žádná další odměna nesmí být vytvořena a tím ani přiznána, musíme zmínit i právní úpravu daru.

Darování je upraveno v občanském zákoníku, a to takto:

§2055, odst.1: *Darovací smlouvou dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci nebo se zavazuje obdarovanému věc bezplatně převést do vlastnictví a obdarovaný dar nebo nabídku přijímá.*

Pokud jde o pravomoc, tak tak je v zákoně o obcích upravena takto:

§85, písm. b): Zastupitelstvu obce je dále vyhrazeno rozhodování o těchto právních jednáních: *poskytování ... peněžitých darů ve výši nad 20 000 Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce.*

Dílčí komentář: Zde MV ČR došlo k závěru, že město procesně nepochybovalo.

3. Ostatní související právní ustanovení:

Ústava České republiky, Čl. 101, odst.1: *„Obec je samostatně spravována zastupitelstvem“*, obdobně druhá věta z § 5, odst.1 zákona o obcích: *„Město je samostatně spravováno zastupitelstvem města; dalšími orgány města jsou rada města, starosta, městský úřad a zvláštní orgány města.“*

Jak Ústava, tak zákon o obcích, **kladou důraz na samostatnou správu obce zastupitelstvem v rámci práva obce na samosprávu.** Zásahy do této samosprávy ze strany státu opět musí zákon připustit; legitimním zásahem je např. kontrolní činnost MV ČR, ovšem meze oprávnění MV ČR a meze jeho správního uvážení jsou odlišné od toho kterého případu, a jsou otázkou výkladu. To znamená, že kontrolní činnost a sdělení MV ČR adresované městu Klášterec nad Ohří jsou samozřejmě zcela legitimní a v souladu se zákonem, ovšem to neznamená, že správní uvážení MV ČR v dané věci je správné, a že nemůže být nepřipustnou ingerencí do práva na samosprávu, která má základ v ústavním pořádku, a je podepřena i právní úpravou zákona o obcích.

§ 3, odst.1 zákona o obcích: *„Starosta zastupuje obec navenek.“*

To znamená, že starosta není statutárním orgánem, **pouze vykonává navenek to, co rozhodly a vyřešily ostatní orgány města, tj. rada města a zastupitelstvo města, a samozřejmě plní úkoly, kterými ho tyto orgány pověří.**

§ 3, odst. 4 a 5 zákona o obcích uvádí věci, za které starosta přímo odpovídá a má je za úkol:

Starosta

- a) odpovídá za včasné objednání přezkoumání hospodaření obce za uplynulý kalendářní rok,
- b) plní úkoly zaměstnavatele podle zvláštních předpisů, uzavírá a ukončuje pracovní poměr se zaměstnanci obce a stanoví jim plat podle zvláštních předpisů, pokud není v obci tajemník obecního úřadu; vedoucí odboru jmenuje, odvolává a stanoví jim plat, jen není-li zřízena rada obce,
- c) může po projednání s ředitelem krajského úřadu svěřit komisi výkon přenesené působnosti v určitých věcech,
- d) může požadovat po Policii České republiky spolupráci při zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku,
- e) odpovídá za informování veřejnosti o činnosti obce,
- f) zabezpečuje výkon přenesené působnosti v obcích, kde není tajemník obecního úřadu,
- g) rozhoduje o záležitostech samostatné působnosti obce svěřených mu radou obce,
- h) plní další úkoly stanovené tímto zákonem a zvláštními zákony,
- i) plní obdobné úkoly jako statutární orgán zaměstnavatele podle zvláštních právních předpisů vůči uvolněným členům zastupitelstva a tajemníkovi obecního úřadu.

Starosta svolává a zpravidla řídí zasedání zastupitelstva obce a rady obce, podepisuje spolu s ověřovateli zápis z jednání zastupitelstva obce a zápis z jednání rady obce.

Pak má starosta stejné povinnosti, jako každý člen zastupitelstva:

§83, odst.1: *Člen zastupitelstva obce je povinen zúčastňovat se zasedání zastupitelstva obce, popřípadě zasedání jiných orgánů obce, je-li jejich členem, plnit úkoly, které mu tyto orgány uloží, hájit zájmy občanů obce a jednat a vystupovat tak, aby nebyla ohrožena vážnost jeho funkce.*

.) Závěry k otázkám povinností starosty města a obsahu jeho funkce:

Pokud hovoříme o právní úpravě ve veřejné správě, i starostovi jsou stanoveny meze jeho činnosti, a to výše uvedenou právní úpravou. Praxe samozřejmě s sebou přináší řadu dalších otázek, které starosta řeší, tedy jeho práce nespočívá jen v tom výslovně vyjmenovaném, ačkoli při restriktivním výkladu bychom i zde museli dojít k závěru, že pouze to je jeho povinnost, nic více, a že je dokonce sporné, zda cokoli jiného vlastně dělat může (například předběžně jednat o čemkoli).

Tedy lze říct, že **kvalita rozhodování jiných orgánů města závisí velmi a přímo od kvality práce starosty**, jehož činnost je de facto servisem pro tyto orgány, protože sám starosta nemůže v podstatě nic rozhodovat. Tedy starosta vytváří předpoklady pro činnost ostatních orgánů, a ovlivňuje tak kvalitu jejich rozhodování. V tomto směru lze souhlasit se závěry MV ČR, že od aktivity starosty a jeho osobních schopností a dovedností odvisí mimo jiné i to, zda bude příště do zastupitelstva zvolen.

To je ale také vše, kde lze s MV ČR souhlasit beze zbytku.

Nelze totiž primárně souhlasit s tím, že cokoli starosta města udělá, je automaticky výkonem jeho funkce tak, jak předpokládá zákon, a je možné jistě souhlasit i s tím, že přesto kvalita práce všech orgánů města závisí přímo na schopnostech a iniciativě starosty; ta může být buď nulová, standardní v předpokládaném rozsahu, nebo může přinést skutečně výjimečný přínos pro město, aniž to, co pro danou věc udělal a dokázal, bylo přímo jeho povinností podle zákona, který mu ukládá de facto minimum povinností a osobní odpovědnosti (viz citace zákona). Nelze nikde v zákoně dohledat, že by měl starosta přinášet například právní řešení, jak je uváděno ve sdělení MV ČR.

Pokud nejvyšší orgán města, a to zastupitelstvo, usoudí, a vyjádří to usnesením a odůvodněním tohoto usnesení, že občan města, v současné době zvolený jako starosta/starostka, si zaslouží za svou práci a přínos pro obec dar, nesmí být tato osoba diskriminována jen tím, že je t.č. starostou/starostkou, pokud přínos pro město je nezpochybnitelný, a dané činnosti nebyly žádnou přímou povinností starosty/starostky tak, jak předpokládá zákon o obcích, a nebyly ani jeho odpovědností, a lze rovněž důvodně předpokládat, že musely být realizovány vysoce nad rozsah standardní pracovní doby. To, že vykonává svůj mandát zastupitele a funkci starosty/starostky v souladu se zákonem o obcích, neznamená, že není nikdy fakticky možné, aby určitý díl práce nebylo možné charakterizovat jako výjimečný, vysoce nad standardní rámec této funkce, a že by zastupitelstvo nemohlo vyjádřit postoj města k této osobě, t.č. starostovi, darem. Tímto restriktivním výkladem by byly osoby zvolené do funkce starosty de facto diskriminovány.

Autorka tohoto stanoviska, obdobně jako MV ČR, klade ve své praxi vysoký důraz na morální hodnoty výkonu funkce, i podstatu veřejné funkce, jako je služba občanům, nicméně to neznamená, že v konkrétním případě nelze usoudit, že přínos dané osoby se skutečně výrazně odchýlil od standardu, tento přínos lze dokonce lze v daném případě vyčíslit a podpořit výsledky; a rozhodně se nejedná o činnost, kterou daná osoba měla jako úkol od orgánů města, které již jen ve svém schvalovacím procesu rozhodly to, co jim tato jediná osoba připravila, aniž v podstatě musela, a co vykonávala vysoce nad rozsah standardní pracovní doby, v jednom případě dokonce prací za zaměstnance úřadu.

Protože jde o veřejnou sféru, nelze dar samozřejmě věnovat tak, jak předpokládá občanský zákoník, tj. bez odůvodnění, protože se jedná o hospodaření s veřejnými finančními prostředky. Zde je specifický přístup z pohledu zákona o obcích jako lex specialis.

Proto je odůvodnění tohoto daru z veřejných prostředků plně na místě, i když to občanský zákoník neukládá; a i tuto podmínku město Klášterec nad Ohří splnilo. **Nevyhýbalo se přitom, jak uvádí MV ČR, žádné terminologii, protože nechápalo dar jako nějakou další odměnu podle právní úpravy odměňování v obcích, ale zcela jednoznačně se jednalo o dar za výjimečný rozsah práce starostky města, kterým nad rámec standardního výkonu funkce městu prospěla; a prospěch lze i finančně vyčíslit a slovně vyhodnotit. To zastupitelstvo udělalo.**

Jediný vztah k volené funkci a daru je zde ten, že podobný přínos přinesla do města občanka, která je t.č. starostkou; to však samo o sobě přínos pro město nijak nesnižuje. Podotýká se rovněž, že **zákon o obcích nezakazuje věnovat dar volnému zástupci**; text zákona vede pouze výkladem k tomu, aby byl dar odůvodněn (hospodárnost využití majetku), autorka textu doplňuje, že tento požadavek by měl znamenat samozřejmě objektivní odůvodnění, nikoli účelové. V posuzovaném případě se jedná o objektivní odůvodnění s řadou konkrétních údajů, které před tímto požadavkem zcela obстоjí.

Lichá je rovněž úvaha MV ČR, že nelze u volených zástupců hovořit o žádné pracovní době. Podle platné právní úpravy, která zcela jistě platí i pro veřejnou sféru, je stanoven v § 79, odst.1 zákoníku práce tak, že *maximální délka stanovené týdenní pracovní doby činí 40 hodin týdně*. Lze sice souhlasit s MV ČR, že v případě volené funkce starosty není tato pracovní doba nijak rozvržena, není ani nijak pravidelná, ale neznamená to, že by zastupitelstvo města, kterému je starosta dle ustanovení zákona za výkon funkce odpovědný (je tedy jeho „nadřízený“ - § 103, odst.2: *Za výkon své funkce odpovídají zastupitelstvu obce.*) nemohlo z objektivních podkladů usoudit, že starostka obce řadu činností vykonává vysoce nad tento maximální rozsah týdenní pracovní doby, a vyjádřilo své „poděkování“ darem. Jediné, co by bylo možné vytknout, je pojem „přesčas“. Ten skutečně lze stěží určovat, naopak **práci vysoce nad rozsah maximální týdenní pracovní doby lze definovat i identifikovat zcela jistě.**

Jiný výklad by znamenal, že se volených zástupců maximální pracovní doba určená zákonem netýká, což by byl protizákonný výklad; samozřejmě volení zástupci pracují většinou bez ohledu na čas, nicméně pokud ZM usoudí, že v daném případě se jedná o skutečně mimořádný výkon včetně mimořádných výsledků, je užití institutu daru zcela na místě, protože jde o práci i časově vysoce nad rozsah výkonu funkce, která mohla, **ale rozhodně nemusela být vykonána** v takovém rozsahu a s takovými výsledky.

V daném případě pak je nutné samostatně zmínit i otázku řešení agendy za dlouhodobě nemocnou pracovníci – MV ČR zde kategoricky uvádí, že to „*město mohlo řešit jinak*“, ale město to prostě řešilo tak, že se znalostí věci tuto agendu realizovala starostka (a zde zcela neoddiskutovatelně nad rámec funkce starostky).

Ta ji pak realizovala dobře a s výbornými výsledky pro město. Návod MV ČR v této věci, který MV ČR vnímá jako „povinný postup“, aniž to tak určit smí, lze chápat jednoznačně jako vměšování do výkonu samosprávy tak, jak to MV ČR v žádném případě z pozice státu nepřísluší.

Dále je třeba zmínit aspekt dobrých mravů – ani po voleném funkcionáři nelze požadovat, aby byl zcela „odříznut“ od možnosti dostat dar od svého města za mimořádný čin jen proto, že vykonává právě tuto veřejnou funkci. Tento přístup města by byl v rozporu s dobrými mravy, obdobně jako neocenit práci za jiného s argumentem, že věc měla jiné řešení. Podstatné je, co prospělo městu, a jak to zastupitelstvo objektivně vidí.

(Pozn. Obecně lze považovat za nemravné i to, že právní úprava nepočítá s tím, že volené zástupce lze za dobrý a nadstandardní výkon funkce odměňovat, čímž zakládá nelogické rovnostářství bez možnosti ocenit dobrého a neodměnit špatného starostu – to je ale pouze akademická úvaha).

Ztotožňuji se rovněž zcela s argumenty, které uvedl ve vyjádření města tajemník úřadu, kterého zpracování je systematicky zcela precizní (proto též nebylo opakováno v tomto stanovisku) a zahrnula bych jej opětovně do vyjádření pro MV ČR.

Pozn. Pokud jde o **listiny z roku 2005** (dar tehdejšímu starostovi), těmto jsem se v právním stanovisku nevěnovala, protože je to s ohledem na odstup doby zcela irelevantní, i ohledem na to, že i kdyby zde bylo konstatováno porušení, nelze chtít vyplacené prostředky zpět s ohledem na promlčení. Nicméně se podotýká, že tehdejší usnesení bylo v porovnání s usnesením z roku 2014 nedostatečné, resp. pokud by mělo dojít ke konstatování, že se darem obchází zákon, bylo by to na místě právě ve vztahu k usnesení z roku 2005, kde se tím suplovala podle tehdejšího zastupitelstva nízká mzda. To bylo možné v tehdejší době vyložit jako obcházení zákona. Usnesení z roku 2014 je v porovnání s tím zcela jiné kvality, a dle mého názoru může obstát.

III. Doporučení

Město má nyní pouze dvě možnosti:

1. Ustoupit autoritě MV ČR, bez ohledu na to, zda se ztotožňuje s názory uvedenými ve Sdělení MV ČR, zrušit dané rozhodnutí a žádat zpět vyplacené finanční prostředky.
2. Trvat na svém postoji s tím, že pro rozhodnutí o daru byly a jsou objektivní důvody, za využití celé právní argumentace – argumentace již městem zpracovat a dále argumentaci tohoto stanoviska. **Tento postoj bych v dané situaci preferovala, a to bez ohledu na to, že nelze předvídat např. výklad soudu v dané věci.**

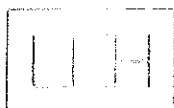
Nad rámec čistě právních aspektů uvádím, že „město nemá co ztratit“, ale naopak může přinést pro samosprávu významný precedens spočívající v tom, že i starostovi (místostarostovi, zastupiteli) lze dát dar, existují-li k tomu objektivní důvody. Tento dar bude svou podstatou vždy určitou formu „odměny“ jako každý dar, ale **nelze ho jen proto automaticky vykládat jako nezákonnou další odměnu za výkon funkce v rozporu se zákonem**; vždy totiž musí být dán pouze za to, co je skutečně nad rámec běžného výkonu funkce (časově, věcně, výsledkem – ideální je kombinace všech faktorů, což je posuzovaný případ).

Je to podobně, jako uvádí MV ČR příklady (povodně apod.), kde dar kupodivu připouští (i když i zde by byl vyplacen s výkonem funkce starosty v mimořádné situaci, se stejným pohledem na pracovní dobu, která není dle MV ČR stanovena) - zde také starostové vykonávají své funkce, ale v mimořádné situaci a ve značném časovém rozsahu – ale **to lze vztáhnout i na méně dramatické situace**, například i na přípravu náročných dotací, která není také obvyklou každodenní činností, a to obzvláště v případě, kdy tato činnost přinese městu zcela jasný finanční efekt.

Primárně tedy preferuji trvat na ústavou zaručeném samostatném výkonu samosprávy zastupitelstvem, do které může stát zasahovat jen ve výjimečných případech, a na tom, že schválení daru bylo zcela v mezích uvážení orgánů města, kterým zákon neobcházelo, ale v souladu s dobrými mravy ocenilo nadstandardní výkon práce starostky – časovým rozsahem, věcným rozsahem i výsledkem, přičemž tato práce byla hmatatelně ve veřejném zájmu města a jeho občanů.

Mgr. Jana Zwyrtek Hamplová
advokátka

Mgr. Lenka
Chalupníčková
advokátka

PRÁVNÍ ROZBOR

OD: Mgr. Lenka Chalupníčková, advokátka
ev. č. ČAK 14400
se sídlem Velké Popovice, Nerudova 259, PSČ 251 69

PRO: Město Klášterec nad Ohří
IČ 026 11 939
se sídlem Klášterec nad Ohří, nám. Dr. E. Beneše 85, PSČ 431 51

DATUM: 26. 5. 2015

VĚC: Právní posouzení zasláního dotazu týkajícího se poskytnutí peněžitého daru starostce Města Klášterec nad Ohří s ohledem na sdělení Ministerstva vnitra, jímž upozornilo Město Klášterec nad Ohří na nezákonnost usnesení Zastupitelstva Města Klášterec nad Ohří, kterým bylo o poskytnutí peněžitého daru rozhodnuto

Vážený pane tajemníku,

v souladu s naším telefonickým jednáním Vám zasílám zodpovězení Vašeho dotazu ohledně poskytnutí finančního daru starostce Města Klášterec nad Ohří s ohledem na upozornění Ministerstva vnitra na nezákonnost usnesení Zastupitelstva Města Klášterec nad Ohří (dále jen „ZM“).

1) Zadání a výchozí předpoklady

Předmětem tohoto právního stanoviska je především právní posouzení a zodpovězení následujících otázek:

- (i) Lze starostovi obce poskytnout peněžitý dar za mimořádnou práci pro obec?
- (ii) Může zastupitelstvo obce finančně ocenit aktivity starosty vykonávané ve prospěch obce?

Tento právní rozbor byl vypracován výlučně podle právních předpisů vyhlášených ve Sbírce zákonů České republiky, především podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon o obcích“), zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „Občanský zákoník“), stanovisek a metodik Ministerstva vnitra účinných ke dni jeho vypracování na území České republiky.

Tento právní rozbor není právně závazný, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze příslušný soud.

2) Shrnutí závěrů

Po provedeném právním posouzení jsme dospěla k následujícím závěrům:

- (i) Starostovi obce lze poskytnout dar za mimořádnou práci pro obec, ovšem s tím, že tato mimořádná práce nebude spadat pod rámec povinností, které mu plynou z výkonu jeho funkce.
- (ii) Zastupitelstvo je oprávněno ocenit pouze ty aktivity starosty obce, které není povinen vykonávat v souvislosti s výkonem jeho funkce. Toto oprávnění je výkonem práva obce na její samosprávu.
- (iii) Žádný právní předpis výslovně nedefinuje jaké činnosti a aktivity spadají mezi zákonné povinnosti starosty obce a jsou považovány za výkon funkce a jaké jsou již nad rámcem těchto povinností. Každou činnost je nutno posuzovat individuálně s ohledem na místní podmínky obce.

3) Právní posouzení

Pro zodpovězení zadáných dotazů je důležité nejdříve posoudit zákonnost předmětného usnesení Zastupitelstva Města Klášterec nad Ohří č. 68/03/2015 (dále jen „Usnesení“) z pohledu jeho procesní stránky, tj. zda bylo přijato v souladu se zákonem, a následně s ohledem na jeho obsahovou stránku.

a) Zákonnost usnesení s hlediska procesní stránky

Usnesení bylo přijato na 3. zasedání ZM konaném dne 26. 2. 2015. Zasedání bylo řádně svoláno v souladu s § 92 Zákona o obcích. Informace o konání zasedání ZM byla v souladu s § 93 Zákona o obcích vyvěšena na úřední desce obce po dobu 7 dní. Zasedání ZM se zúčastnilo všech 21 členů ZM. ZM tak bylo usnášeníschopné. Pro Usnesení hlasovalo 12 členů ZM, tj. nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva. Usnesení tak bylo přijato plně v souladu s § 87 Zákona o obcích.

Předmětem Usnesení bylo schválení poskytnutí peněžitého daru starostce Města Klášterec nad Ohří ve výši 50.000,- Kč. ZM je oprávněno dle § 85 písm. b) Zákona o obcích rozhodovat o poskytování věcných a peněžitých darů ve výši nad 20.000,- Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce. Rozhodování o poskytnutí peněžitého daru ve výši 50.000,- Kč je v plné kompetenci ZM.

Z uvedeného plyne, že z tohoto hlediska nedošlo v postupu Města Klášterec nad Ohří (dále jen „Město“) k žádnému pochybení a Usnesení bylo přijato v souladu se Zákonem o obcích.

b) Obsahová stránka Usnesení

Městu je vytýkána ze strany Ministerstva vnitra (dále jen „MV“) obsahová náplň Usnesení, a to zejména že peněžitý dar byl starostce Města poskytnut „za mimořádnou práci ve prospěch města nad rámec povinností starostky města“. MV tak ve svém sdělení dedukuje, zda dar nelze považovat za určitou formu odměny členu zastupitelstva. V souvislosti s tímto MV poukazuje na odůvodnění poskytnutí daru, která zazněla jak na schůzi Rady Města konané 18. 12. 2014 tak na

samotném ZM. MV na základě jeho uvážení dospělo k závěru, že poskytnutí daru starostce Města lze považovat za „mimořádnou odměnu poskytnutou členovi zastupitelstva“, když uvádí, že *přestože se orgány Města Klášterec nad Ohří v textu příslušných usnesení vyvarují použití „odměna“, a naopak upozorňují na užité přívlastky a formulace (např. „mimořádná práce“ a „nad rámec povinností“), s názorem města ve věci legitimnosti poskytnutí peněžitých darů se na základě výše uvedeného neztotožňujeme a nesouhlasíme ani s tím, že vyjmenované činnosti nemají s funkcí starosty a výkonem funkce žádnou souvislost.*“ Dále pokračuje, že poskytnuté peněžitě plnění je považováno i ze strany Města Klášterec nad Ohří *„za odměnu za mimořádnou činnost starostky ve prospěch města a pojem „peněžitý dar“ je použit pouze formálně, neboť město si je samo vědomo nemožnosti udělení mimořádné odměny starostce za výkon své funkce“.* S tímto závěrem však nelze souhlasit bez dalšího, a to zejména z důvodů uvedených níže:

■ Odměňování členů ZM

Členům zastupitelstva lze vyplatit pouze takovou odměnu, kterou připouští zákon. Tím je Zákon o obcích, který odměňování členů zastupitelstva upravuje v § 71 – 75. Starostce, jakožto uvolněnému členu ZM lze tak vyplatit pouze měsíční odměnu nebo odměnu při skončení funkčního období. Podmínky pro poskytování odměn jsou stanoveny v nařízení vlády č. 37/2003 Sb., o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev, v platném znění. Druhy odměn jsou Zákonem o obcích stanoveny taxativně, tudíž jinou odměnu nelze členovi zastupitelstva vyplatit. Došlo by tím k porušení Zákona o obcích. Potud lze souhlasit s MV.

Odměnou se rozumí peněžitá plnění poskytovaná obcí uvolněným členům ZM za výkon jejich funkce, přičemž dlouhodobě uvolnění členové mají na odměnu právní nárok.

Vzhledem k současné právní úpravě **je třeba rozlišovat poskytování odměn jako funkčních požitků a poskytování peněžitých darů ZM nebo Radou města**

■ Dar

Zákonem o obcích konkrétně § 85 písm. b) je ZM vyhrazeno rozhodování o poskytnutí věcných a peněžitých darů ve výši nad 20.000,- Kč fyzické nebo právnické osobě v jednom kalendářním roce, aniž by dále bylo řádně specifikováno, v jakých případech a jaký dar lze fyzické nebo právnické osobě poskytnout. Rovněž není nikde vyloučeno, že by uvedenou fyzickou osobou byl vyloučen uvolněný člen ZM, tedy i starostka Města. Rozhodování o poskytování darů je zcela zřejmým oprávněním ZM v rámci výlučné samostatné působnosti obce, do které nelze bez dalšího svévolně zasahovat, a to ani na základě vlastních úvah.

Dar je svébytný právní vztah, na který (na rozdíl od výše uvedené odměny) není žádný právní nárok. Darování jako takové upravuje Občanský zákoník, který dar specifikuje následovně: *„Darovací smlouvou dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci nebo se zavazuje obdarovanému věc bezplatně převést do vlastnictví a obdarovaný dar nebo nabídku přijímá.“* Občanský zákoník ani jiný předpis nezná povinnost poskytnout dar za výkon funkce příp. možnost poskytnout dar pod podmínkou výkonu funkce či čehokoliv jiného. Občanský zákoník rovněž nestanoví povinnost poskytnutí daru odůvodnit. Záleží pouze na samotném dárci, zda se rozhodne, zda dar chce nebo nechce poskytnout.

Na místě je však třeba upozornit a částečně souhlasit s MV, že dar (v daném případě peněžitá částka) poskytovaný na základě rozhodnutí zastupitelstva obce dle Zákona o obcích je vydáván z majetku obce – z veřejných prostředků. V rámci řádného hospodaření s veřejnými finančními prostředky je tedy doporučováno, aby poskytnutí daru bylo vždy odůvodněno. Nelze jej tedy poskytnout bez jakéhokoli odůvodnění, tak jak to předpokládá Občanský zákoník. ZM poskytnutí daru odůvodnilo nejen v samotném textu Usnesení, ale odůvodnění vyplývá i ze samotných zápisů zasedání ZM a zápisu schůze Rady Města konané dne 18. 12. 2014. I tato podmínka tak byla ze strany ZM, dokonce i Rady Města splněna.

■ Poskytnutí daru členovi zastupitelstva

Jak bylo již uvedeno, rozhodování o poskytnutí daru v hodnotě přesahující 20.000,- Kč spadá do kompetence zastupitelstva obce v rámci výlučné samostatné působnosti obce. Z povahy věci je tedy zapotřebí, aby poskytování takového daru bylo zcela oddělováno od odměňování za výkon funkce. ZM by mělo postupovat v případě poskytnutí daru starostce Města stejně jako by postupovalo u kteréhokoli občana Města. Starostku Města tak nelze diskriminovat jen z toho důvodu, že v současné době vykonává funkci starosty Města. Starostce Města **lze poskytnout dar**, jakožto fyzické osobě např. jak uvádí samo MV ve svých metodických doporučeních **za určité mimořádné zásluhy pro Město, za výkon jiných prospěšných činností nad rámec povinností, které ji plynou z výkonu funkce**. Dar nelze starostce poskytnout za činnosti, které spadají pod běžnou agendu její funkce.

■ Obsahová náplň výkonu funkce starosty obce

Starosta dle § 103 odst. 1 Zákona o obcích zastupuje obec navenek. Není tedy statutárním orgánem. Pouze vykonává navenek to, co rozhodla rada nebo zastupitelstvo obce, a plní úkoly kterými byla těmito orgány pověřena. § 103 v odst. 4. a 5. Zákona o obcích dále upravuje pravomoci starosty. Vedle nich má starosta stejné povinnosti jako každý člen zastupitelstva (§ 83 Zákona o obcích).

Dle názoru autorky jsou výše uvedenou úpravou jasně stanoveny meze činnosti starosty obce, které lze považovat za obsah jeho funkce. Je pravdou, že v praxi se mohou (a zcela jistě se tak i děje) nastat situace, které musí starosta vyřešit a nelze je jednoznačně podřadit pod výše uvedené povinnosti. Nutno přiznat, že někdy je velmi obtížné vytyčit ostré hranice mezi tím, co je a co není součástí výkonu funkce starosty obce. Lze tedy souhlasit s názorem, že povinnosti upravené v Zákoně o obcích nelze vykládat restriktivně. Nelze však již souhlasit s názorem MV, že výkon funkce starosty obce je třeba vykládat v co nejširším pojetí. Dle názoru autorky je nutné všechny aktivity, které nespádají do zákonného vymezení posuzovat vždy individuálně, a to dle místních podmínek. Z tohoto důvodu má autorka za to, že právě pouze samotná obec může nejlépe posoudit, zda určitá činnost vykonaná starostou obce byla mimořádnou zásluhou pro obec, či výkonem jiných prospěšných činností nad rámec povinností, které starostovi plynou z výkonu jeho funkce. Dle názoru autorky nelze souhlasit s MV, že cokoliv a kdykoliv starosta udělá, je automaticky výkonem jeho funkce.

* Odůvodnění poskytnutí daru

ZM i Rada Města svůj záměr poskytnout starostce odůvodnilo jasně a srozumitelně. Nevyhýbalo se žádné terminologii, protože nikdy nemělo v úmyslu starostce poskytnout odměnu nad rámec Zákona o obcích, nýbrž dar za výjimečný dlouholetý rozsah její práce, kterým nad rámec běžného výkonu funkce starosty Městu významně prospěla. ZM to ocenilo a v mezích svého uvážení se rozhodlo ji poskytnout dar jako poděkování za nadstandardní nasazení a přínos pro Město.

Nikdo, a to ani MV, nemůže vnucovat orgánům Města terminologii, kterou samy nepoužily, a už vůbec je nepřipustné, aby MV samo dovozovalo, že použitou terminologií použili pouze účelově, protože jejich primárním cílem bylo starostce Města vyplatit MV blíže nespecifikovaný druh odměny. Zejména když toto tvrzení ničím nepodložilo.

Lze připustit, že dar poskytovaný za mimořádné zásluhy pro Město, za výkon jiných prospěšných činností nad rámec povinností, které plynou z výkonu funkce, bude svou povahou nějakou „odměnou“, ostatně jako každý jiný dar, nelze ho však proto automaticky považovat a jeho poskytnutí vykládat jako další odměnu za výkon funkce, kterou zákon nepřipouští.

Je třeba také poukázat na skutečnost, že o poskytnutí daru rozhodovali a své rozhodnutí odůvodňovali zastupitelé, kteří nemají právnické vzdělání. Nelze tak po nich spravedlivě požadovat, aby užívali přesné terminologické pojmy, které by navíc „vyhovovali“ uvážení MV. Je nutné poukázat, že i v běžném životě se pojmy daru a odměny zaměňují. Posuzují se vždy v kontextu, v kterém byly použity. Tak by se mělo postupovat i v daném případě. MV nemělo posoudit pouze text daného odůvodnění, nýbrž i jeho samotný obsah tak, jak byl zamýšlen v daném případě a čase.

Z výpisu zápisů příslušných usnesení vyplývá, že Město, potažmo orgány Města, chtěly dát jasně najevo, že si váží mimořádného dlouholetého výkonu starostky, který rozhodně nebyl běžným a očekávaným výkonem její funkce, ba naopak, že výrazně jednala nad rámec svých povinností, a že právě za to ji chtějí obdarovat finančním obnosem.

S ohledem na shora uvedené lze mít za to, že MV svá tvrzení o nezákonnosti Usnesení založilo pouze na základě vlastních úvah o samotném textu odůvodnění záměru poskytnout starostce Města peněžitý dar uvedeného v zápisu z 3. zasedání ZM a v zápisu ze schůze Rady Města konané 18. 12. 2014, které předcházelo samotnému rozhodnutí o poskytnutí předmětného daru, a to aniž by MV pro své závěry mělo řádné podklady.

V daném postupu lze spatřovat neoprávněný zásah do práva Města na samosprávu, které je garantováno samotnou Ústavou České republiky, a to v čl. 101 odst. 1. Obdobnou úpravu lze najít i v § 5 odst. 1 Zákona o obcích. Oba uvedené právní předpisy výslovně konstatují, že obec se spravuje samostatně prostřednictvím zastupitelstva. Jakýkoliv zásah do tohoto základního práva obce, tj. práva na samosprávu, může být ze strany státu učiněno jen na základě zákona. Autorka nepopírá, že legitimním zásahem může být kontrolní činnost MV, ovšem má za to, že tato kontrola nemůže být vykonávána svévolně. Má za to, že oprávnění a správní uvážení MV jsou omezena a odlišují se dle konkrétního případu. Vždy budou otázkou výkladu. Samozřejmě, že kontrolní činnost a sdělení MV supozorněním na nezákonnost

Jak vyplývá z výše uvedeného, autorka se s názorem MV v tomto daném konkrétním případě neztotožňuje. Je však její povinností upozornit, že jde o věc právního uvážení a právního výkladu. Vzhledem ke skutečnosti, že právní úprava dané problematiky je nedostačující pro jednotný a jednoznačný výklad, nelze vyloučit, že její názor založený na jejím výkladu právní úpravy dané věci, odlišující se od výkladu MV, nemusí být shodný s názorem soudu, který si danou problematiku může vyložit jinak.

Pro úplnost autorka doplňuje, že souhlasí s názory vyjádřenými ve stanovisku Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové a ve vyjádření tajemníka Města a tímto si dovoluje na ně odkázat.

Město má v současné situaci následující možnosti:

- ### 5) Poskytnuté podklady

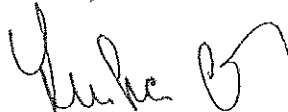
- (i) Pozvánka na 4. zasedání Rady města konané dne 18. 12. 2014 včetně prezenční listiny;
- (ii) Výpis zápisu ze 4. Schůze Rady Města konané dne 18. 12. 2014;
- (iii) Svolání 3. zasedání Zastupitelstva Města Klášterec nad Ohří na den 26. 2. 2015 včetně prezenční listiny;
- (iv) Podklad pro projednání bodu 4.4 programu zasedání Zastupitelstva Města Klášterec nad Ohří konaného dne 26. 2. 2015;
- (v) Zápis z 3. zasedání Zastupitelstva města konaného dne 26. 2. 2015;
- (vi) Výpis zápisu z 3. zasedání Zastupitelstva města konaného dne 26. 2. 2015;
- (vii) Čestné prohlášení tajemníka Města Klášterec nad Ohří k odůvodnění člena Rady Města Josefa Suchého jeho návrhu poskytnout starostce Města finanční dar ze dne 20. 3. 2015;
- (viii) Graf provozního rozpočtu v (Kč);

- (ix) Svolání 6. zasedání Zastupitelstva Města Klášterec nad Ohří na den 15. 12. 2005 včetně prezenční listiny (bez uvedeného data);
- (x) Zápis z 6. zasedání Zastupitelstva města konaného dne 15. 12. 2005 (první 2 strany);
- (xi) Výpis zápisu z 6. zasedání Zastupitelstva města konaného dne 15. 12. 2005;
- (xii) Pozvánka na 14. Zasedání Rady města konané dne 26. 6. 2007 včetně prezenční listiny;
- (xiii) Zápis ze 14. Schůze Rady Města konané dne 26. 6. 2007;
- (xiv) Výpis zápisu ze 14. Schůze Rady města konané dne 26. 6. 2007;
- (xv) Žádost odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra o vyjádření a zaslání podkladů ze dne 12. 3. 2015, č. j. MV-32214-3/ODK-2015;
- (xvi) Vyjádření Města Klášterec nad Ohří a zaslání podkladů k podnětu vedeného pod č. j. MV-32214-3/ODK-2015 ze dne 26. 3. 2015;
- (xvii) Sdělení Ministerstva vnitra – upozornění na nezákonnost, č. j. MV-32214-3/ODK-2015, ze dne 26. 4. 2015;
- (xviii) Vyjádření Města Klášterec nad Ohří k sdělení Ministerstva vnitra – upozornění na nezákonnost ze dne 11. 5. 2015;
- (xix) Právní stanovisko Mgr. Jany Zwyrtek Hamplové, advokátky, ze dne 2. 5. 2015 k upozornění na nezákonnost MV ČR ve věci finančního daru starostce města, č. j. MV ČR MV-32214-3/ODK-2015.

8. 4. 15

Tento rozbor byl vypracován s odbornou péčí a na základě Vámi poskytnutých informací. Pokud se domníváte, že jsem nezohlednila všechny rozhodné skutečnosti, je na Vás, abyste mě informoval tak, abych mohla po prozkoumání nových sdělení případně doplnit či přehodnotit své závěry.

S pozdravem,

Mgr. Lenka Chalupníčková

